

ΟΥ

οὐ¹ *adv.* вече

οὐ 58v3 φ (add.)

οὐ² *praep. cum gen.* пред, у, εἰς *cum acc.* Α, ἐν *cum dat.* Β, gr. *sine praep.* Ε

οὐ 9r8 E, 39v5 φ, 40v23 φ, 46v2 φ (respondet fortasse πρός *cum acc.* sec. Mt 26.18), 58v3 (add. per errorem, жнвотъ его οὐ прославиаъ есн respondet τὴν ζωήν αὐτοῦ ἐδόξας), 64r7 B, 79r25 φ (respondet fortasse παρά *cum dat.* sec. Ps 35.10), 95r23 A

οὐβαλοβати са *v. pf.* (*pass. ad* οὐβаловати) изцеля, θεραπεύειν Α

ind. praes. sg. 3 p. не οὐбвалоуетъ са 84r3–4 A

οὐбннца *m* убиец, фонеус Α

pl. acc. οὐбннца 106v2 A (Mt 22.7)

οὐбнти *v. pf. cum acc.* убия, погубя, occidere Α

ind. praes. sg. 3 p. οὐбнетъ 102r8 A, *part. praet. pass. m. sg. gen.* οὐбннааго 102r15
(οὐбннааго respondet quem occisit)

οὐблажнти *v. pf. cum acc.* окажа благоволение, облажа, χαρито ν Α

imp. sg. 2 p. οὐблажи 94v10 A

οὐбо *conj.* прочее, все пак, οὖν Α, ὄντως Β, λοιπόν Σ, μέν Δ

οὐбо 4v21 A, 64v12 φ, 82v1 φ, 82v5 φ, 83r20 φ, 87r2 B, 88v12 φ, 89r7 φ, 89r22 φ,
89v20 φ, 90v22 C, 92r23 φ, 106v6 A (Mt 22.9), IIIr10 D

οὐбогъ *adj.* беден, убог, ἀγαθός ‘благочестив’ Α

m. pl. dat. οὐбогыимъ 8v21 A (даевъцъ οὐбогыимъ respondet δότηρ τῶν ἀγαθῶν)

οὐбоети са *v. pf. cum gen.* побоя се, почувствам страх, изплаша се, φοβεῖσθαι Α

ind. aor. sg. 3 p. οὐбое са 50v13 φ, *pl. 3 p.* οὐбоеша са 3r7 A, *imp. sg. 2 p.* οὐбон са 45v16–17 φ, 47v17 φ, 49r16–17 φ, 50v7–8 φ, 50v12 φ, 51r7 φ, 53v15 A, 54v20 A,
54v26 A, 88v8 φ, *part. praet. act. m. sg. nom.* οὐбоевъ (sic, са deest) 51r18 A (его же οὐбоевъ кънаадъ respondet ὃν ἐφοβήθη πᾶς ἄρχων, fortasse per errorem ex εγοже са οὐбое въсъ кънаадъ, sec. Naht 125, not. 18), *gen.-acc.* οὐбоевша са 49r18 φ (rem. Mt 27.3–5), 49v4 φ (rem. Mt 27.24), *f. sg. acc.* οὐбоевшашъ са 49v2 φ (rem. Mt 27.19)

οὐбѣднти *v. pf. cum acc.* убедя

ind. pf. sg. 2 p. есн οὐбѣднлаъ 82r7 φ

οὐбѣдѣти *v. pf. cum acc.* узная, разбера, науча, γιγνώσκειν Α

imp. (ind. praes.) sg. 3 p. да οὐбѣстъ 23v14 A, *pl. 2 p.* οὐбѣднте 73r9–10 A (Ps 4.4)

οὐбѣтъ *m* утеша, подкрепа, παράκλησις Α

sg. nom. οὐбѣтъ 57v1 A

οὐбѣцати са *v. pf.* убедя се, отговоря на нечия молба, вслушам се

imp. sg. 2 p. οὐбѣцан са 79r11–12 φ (respondet fortasse ε νονεῖν sec. Mt 5.25 vel πείθειν sec. Mt 28.14)

о^угаждатио^уготовати

о^угаждати *v.* *impf. cum dat.* угаждам, изпълнявам желанията на някого, εύρεστεῖν А. ♦ се^{въ} о^угаждати стремя се към себеугодничество, тщеславие, самоизтъкане, α ταρεσκία В

inf. о^угаждати 94v8 В (cf. Naht 340, not. 5–6), *part. praes. act. m. pl. instr.* о^угаждада^ищннмн 100г14 А

о^угасати *v.* *impf.* угасвам, гасна. ♦ δύιμъ нe о^угаса^иα κουρητъ са пушек, който не престава да дими, ἀκοίμητος ‘незаспиващ’ А

part. praes. act. m. sg. nom. нe о^угаса^иα 52v9 А

о^угасити *v. pf. cum acc.* угася, изгася, σβεννύναι А

inf. о^угасити 94г8 А (Eph 6.16), *imp. sg. 2 p.* о^угаси 38г5 А, *part. praes. act. m. pl. nom.* о^угаси^иш^е 78г23 φ

о^угашене *n* гасене. ♦ о^угашене πλήτη потушаване, усмиряване на плътта *sg. loc.* о^угашене 36v17 φ

о^углажбнти *v. pf. cum acc. et на cum acc.* задълбоча, усилия, βαθύνειν А *imp. sg. 2 p.* о^углажбн 14г4 А

о^угоднти *v. pf. cum dat. et instr.* угодя, изпълня желанията на някого, εύρεστεῖν А. ♦ о^угоднти прѣдъ господъмъ (*inf. in valorem subst.*) богоугодничество, εύарέστησις В

inf. о^угоднти 8г21–22 А, 61г14 В, *part. praet. act. m. pl. nom.* о^угождьш^е 17г19 φ, *gen.* о^угождьши^х 10v22 А, 14г19 А, Ir5–6 А (cf. Naht 340, not. 5–6), *instr.* о^угождьши^имн 58v7–8 А, 80г19 А

о^угодъно *adv.* угодно, според желанията, εύарέστως А, εύάρεστос В

о^угодъно 15v22 В (Fr 680, not. 7 legit о^угодън^е), 81г8 А

о^угодън^ъ *adj.* угоден. ♦ *subst.* о^угодън^ъа (бого)угодните дела, τὰ εύάρεστα А, *par. abest* В. ♦ въскрънъно н о^угодъно жнтн^е (terminus theologicus) чист и богоугоден живот, σεμνότης С

n. sg. loc. о^угодън^ъ 98v2 С (rem. 1T 2.2), *pl. acc.* о^угодън^ъа 7г15–16 А (var. τὰ ἀρεστά), 8г1 А, 41г9–10 В

о^угождене *n* угаждане, удоволствие, ἀρέσκεια А, τὸ ε ἀρεστον В

sg. dat. о^угожденю 24v9–10 В, *pl. acc.* о^угожден^и 94v7 А

о^уготовати *v. impf. cum acc. et dat.* приготвям, подготвям, ἐτοιμάζειν А, ἐτοιμον εύτρεπτίζειν В, проетоимάζеин С. ♦ *part.-adj.* о^уготован^ъ приготвен, подготвен, ἐτοιμάζеин D, ἐτоимон είναι Е, ἐтоимаста F

ind. aor. sg. 1 p. о^уготовахъ 106г17–18 А (Mt 22.4), *ind. pf. sg. 2 p.* о^уготовалъ есн 8г23 С (Eph 2.10), *part. praes. act. m. pl. dat.* о^уготова^ищннмъ 13г22–23 В, *part. praet. pass. m. sg. nom.* о^уготованъ 55v5 Д, 106v4 Е (Mt 22.8), *n. sg. acc.* о^уготованое 94г4 F (Eph 6.15), 97г15 F (Eph 6.15), 99v10–11 D (Mt 25.34), 101v25 D (Mt 25.34)

οὐγτοβνтн са

οὐжаснжтн са

οὐгтобвнтн са v. pf. приготвя се, подготвя се, ἑτοιμάζειν A

inf. οὐгтобвнтн са 90r15 A (οὐгтобвнтн са respondet ἑτοιμάσθητи, fortasse per errorem pro *imp. sg. 2 p.* οὐгтобвн са), *ind. aor. pl. 3 p.* οὐгтобвнша са 51r3 ø (τ̄блеса мрътвзимъ οὐгтобвнша са ‘телата на мъртвите се приготвиха (за Страшния съд)’ cf. въсташа, ἥγέρθησαν, Mt 27.52)

οὐδавнтн v. pf. сим acc. удуша, задуша, удавя, opprimere A

ind. praes. sg. 3 p. οὐдавн 103r17 A

οὐдавленина f месо от удавено животно, мърша, morticinus A

sg. acc. οὐдавленинъ 104v19 A (cf. Act 15.20)

οὐдарнтн v. pf. сим acc. et ꙗ сим acc. ударя, percutere A. ♦ οὐдарнтн ꙗ ланн-тж ударя пlesница, зашлевя, *par. abest* B

ind. praes. sg. 3 p. οὐдарнъ 103r25 A, *aor. pl. 3 p.* οὐдарнша 48r3 B (οὐдарнтн ꙗ ланннтж respondet fortasse ραπίζειν sec. Jo 18.22)

οὐднвнтн v. pf. сим acc. направя чудо за някого, θαυμαστοῦν A

ind. aor. sg. 3 p. οὐднвн 73r10 A (Ps 4.4)

οὐднблѣтн v. pf. сим dat. надвия, победя, κυριεύειν A

ind. praes. sg. 3 p. не οὐднблѣтъ 97v5 – 6 A

οὐднбъ adj. indecl. лесен. ♦ οὐднбъ погъденне лесна, сигурна гибел, εὐάλωτον A

οὐднбъ 24r8 A

οὐднбъ adv. по подходящ, полезен начин, λιστελῶς A

οὐднбъ 64r20 A

οὐднлѣтн v. pf. сим къ et dat. надвия, победя

ind. praes. sg. 3 p. οὐднлѣтъ 3v19 ø (respondet ἐπαρκεῖν, οὐднлѣтъ per errorem ex οὐднвълѣтъ ‘достатъчен е’)

οὐдржане n 1) въздържание, сдържане, ἐγκράτειа A, 2) издръжливост, περιεσ्टώς B

sg. acc. οὐдржане 81r7 A, *instr.* οὐдржаннъ 85v23–24 ø, *loc.* οὐдржанъ 61r7 B, 68v11–12

οὐдржатн v. pf. сим acc. удържа, задържа

part. praet. act. m. sg. instr. οὐдржавъшинъ 52v2 ø (respondet ἀναστομώσαντος ad ἀναστομοῦν ‘отпуша, разтворя’, οὐдржавъшинъ fortasse per errorem ex ἀπостомώσαντος ad ἀπостомоῦн ‘задържам’)

οὐдъ т член, част от тялото, μέλος A

sg. nom. οὐдъ 36v21 ø, *gen.* οὐда 42v4 ø (*pl. gen.* οὐдъ sec. Fr 743, not. 2, cf. Naht 99, not. 4), *loc.* κдъ (sic) 55r26 A, *pl. gen.* κдъвъ (sic) 55r25 A, *dat.* οὐдъмъ 42r21 ø, *acc.* οὐдъ 7v12 A, 35v1 ø, 37v10 ø, *instr.* οὐдъмъ 45r1 ø

οὐжаснжтн са v. pf. сим gen. ужася се, изплаша се

ind. aor. sg. 3 p. οὐжасе са 51r4 ø (respondet fortasse φοβεῖσθαι σφόδра sec. Mt 27.54), *imp.* οὐжасн са 49v3 ø

οὐζύρετη

οὐκρέπητη са

οὐζύρετη v. pf. *cum acc.* съзра, видя, брāн (ιδεῖν) А*ind. praes. sg. 3 p.* οὐζύρητε 8r19–20 А (Ps 127.5), *pl. 2 p.* οὐζύρητε 48r14–15 φ (respondeat fortasse πτεῖν sec. Mt 26.64), *part. praet. act. m. sg. nom.* οὐζύρετε 46r20 φ
οὐκлонити са v. pf. *cum отъ et gen.* отдалеча се, отклоня се, ἐκκλίνειν А*imp. sg. 2 p.* οὐκлони са 77v24 А (Ps 26.9)οὐккоренити v. pf. *cum acc.* вкорена, ρίζοῦν А*imp. sg. 2 p.* οὐκкорени 14r3 Аοὐккоренити са v. pf. *cum въ et loc.* пусна корени, вкорена се, ρίζοῦν А*inf.* οὐκкоренити са 91v23 А

οὐκкорити → οὐκоренъ

οὐκоренъ *part.-adj.* презрян, достоен за презрение, *par. abest* А. ♦ οὐκоренъ *бълтн*
презрян съм, достоен за презрение съм, *par. abest* В*f. sg. nom.* οὐκорена σῆψι 45r19 В, *voc.* οὐκорена 48v15 Аοὐκрасити v. pf. *cum acc.* et *instr.* украся, облагородя, κοσμεῖν А, κατακοσ-
μεῖν В, ἡμεροῦν С*ind. aor. sg. 3 p.* οὐκраси 8v16 В, *pf. sg. 2 p.* εἴτε οὐκраси 78r26–27 φ, *imp. sg. 2 p.*
οὐκраси 98r1 А (Is 61.10), *part. praet. act. m. sg. nom.* οὐκраси 8v10 В, *instr.*
οὐκрасиши 52r21 Сοὐκрадстн v. pf. *cum acc.* открадна, отвлека, furari А, furtum facere В, fraudare
С, subtrahere D*ind. praes. sg. 3 p.* οὐκράδετη 102v6–7 А, 103v1 А, οὐκράδετη 102v4 В, 102v8 А,
103v14 С, 104v1 А, *pf. sg. 3 p.* εστъ οὐκράδη 105r11–12 Д, *part. praet. act. m. sg.*
nom. οὐκράδη 68r17 φοὐκрашати са v. *imperf. cum instr.* украсявам се, κατακοσμεῖν А*part. praes. act. m. sg. nom.* οὐκрашала са 99r11 Аοὐκротити v. pf. *cum acc.* укротя, усмиря, πραύνειν А*part. praet. act. m. sg. instr.* οὐκρότηши 53r16 А

οὐκротити са v. pf. укротя се, успокоя се

imp. sg. 2 p. οὐκроти са 79r11 φοὐκръти са v. pf. *cum въ et loc.*, укрия се, скрия се, κρύπτειν А*imp. sg. 2 p.* не οὐκръти са 55r25–26 Аοὐκρέпнти v. pf. *cum acc.* et на vel въ *cum acc.* vel *inf.* укрепя, подкрепя няко-
го, ἐνισχύειν А, ἐνδυναμоῦν В*imp. sg. 2 p.* οὐκρέпн 74r21 В, 93v18–19 В, 95r3–4 А, *part. praet. act. m. sg. loc.*

οὐκрѣпльши 61r13 А

οὐκрѣпнти са v. pf. *cum на vel* паче *cum acc.* укрепна, получава надмощие,
ισχуеин А, кратато в В*ind. aor. sg. 1 p.* οὐκρѣпнхъ са 74r2–3 А (Ps 12.5), *pl. 3 p.* οὐκрѣпнша са 76v24–25 В
(Ps 37.20)

οὐκρέπλετη

οὐμρύτβητη са

οὐκρέπλεтн v. *imprf. cum acc.* укреплявам, подкрепям*part. praes. act. m. sg. nom.* οὐκρέπλεια 47v24 ø (respondeat fortasse ἐνισχύειν sec. Lc 22.43)οὐλοβηтн v. *pf. cum acc. et instr.* условия, ἀγκιστреуеви А*part. praes. act. m. sg. nom.* οὐλοβλ 63v12 Аοὐλογчнти v. *pf. cum acc.* получа, слуша, ἐπιτυγχάнеи А, τυγχάнеи В*inf.* οὐλοгчнти 67v26 ø (respondeat fortasse B sec. Lc 20.35), 100v10 А (var. B), *ind. praes. sg. 3 p.* οὐλοгчнтъ 68v23 ø, 99v7 Вοўмаленъ *part.-adj.* смирен, свързан с покаяние (οўмаленіе словъба, οўмаленіе исповѣданіе, οўмаленіе моленіе), *par. abest* А. ♦ οўмаленъи рабъ смирен, най-низш раб, грешник, о єлакістос до λος В*part. praet. pass. m. sg. nom.* οўмаленъи 13v14 В (var. ἀμαρτωλός), *f. sg. acc.* οўмаленъицъ II2 А, *n. sg. acc.* οўмаленіе 77v19 А (οўмаленіе исповѣданіе рег errorem ex οўмиленіе исповѣданіе sec. Fr 520, not. 1, cf. Naht 233, not. 19), 79v4 Аοўмиланъ са v. *pf.* покая се, разкая се, κατανύσσεи А*imp. pl. 2 p.* οўмиланте са 73r15 А (Ps 4.5)οўмилосрѣднти са v. *pf. cum na et acc.* смиля се, милосърден съм*imp. sg. 2 p.* οўмилосрѣдн са 79r10 ø (respondeat fortasse εὺσπλαγχνίζεσθαι sec. Naht 238, not. 10–11)οўмлѣчатъ v. *imprf.* замълчавам, замълквам, φιμо σθαι А. ♦ ιαза οўмлѣчающн болест, която кара някого да онемее, *par. abest* В*ind. aor. sg. 3 p.* οўмлѣча 106v18 А (Mt 22.12), *part. praes. act. f. sg. acc.* οўмѣчашъицъ 43r16–17 В

οўмножнти → οўмѣножнти

οўмленъ → οўмлнти

οўмлнти v. *pf.* помоля. ♦ *pass.* οўмленъ бѣзватъ помолен съм, увещаван съм, бивам омилитивен, δυσωπеи А, *par. abest* В*part. praet. pass. m. sg. nom.* οўмленъ 88r17 В, 93v4 Аοўмрѣтвнти v. *pf. cum acc.* умъртвя, убия, унищожа, θανατоиу А, νεκρоūσθai B, ἀποκτеиueи C*inf.* 78v23 ø (respondeat fortasse C, 57v16 –17 ø, vel A, Lc 21.16 sec. Naht 237, not. 23–25), 89v22–23 B, *ind. pf. sg. 2 p.* οўмрѣтвнлъ сен 30r10–11 ø, 35v18 ø, *part. praet. act. m. sg. gen.* οўмрѣтвнлааго 39v5 ø, *part. praet. pass. n. sg. acc.* οўмрѣтвено 73v9 ø (подаждн εмоу мѣсто • οўмрѣтвено покаданн гrespondeat παράσχον αὐτῷ тóпон καὶ καιρὸν μετανοίας, fortasse pro подаждн εмоу мѣсто οўмрѣтвено покаданю interpres per errorem καὶ καιρόν legit καιρόν; οўмрѣтвено ex οўмрѣтвено et καιρіоs sec. Fr 504, not. 3, cf. Naht 218, not. 8–9)οўмрѣтвнти са v. *pf.* укротя се, усмиря се*imp. sg. 2 p.* οўмрѣтвн са 50v12 ø

ουμρ̄ψιβεν̄

ουην̄зиватн

ουμр̄ψибен̄ → ουмр̄твнти

ουмр̄ψибетн v. impf. сим acc. умъртвявам, убивам, θανατοῦν A, ἀποκτείνειν B
ind. prae. sg. 3 p. ουмр̄ψибетъ 50r23 –24 φ, *part. prae. act. m. sg. nom.* ουмр̄ψибетн
 25r14 A (Ps 117.18), *voc.* ουмр̄ψибета 57v16–17 B

οумр̄тн → οумр̄тн

οумр̄тн v. pf. умра, ἀναπαιύεσθαι A, τελευτᾶν B, τελειοῦσθαι C, κοιμᾶ-
 σθαι D, ἀποθνήσκειν E, mori F

ind. prae. sg. 2 p. οумр̄ешн 82r22 φ (E sec. Ez 33.8), *3 p.* οумр̄етъ 66v15 φ, 104v9
 F, *ind. pf. sg. 3 p.* οумр̄эло естъ 104v20 φ, *part. praet. act. m. sg. gen.* οумр̄шадаго
 57v4 D, *instr.* οумр̄шани 57v12 B, *pl. dat.* (ου)μр̄шемъ IIIv5 C, *acc.* οумр̄шада
 13r21 C, οуме(ръ)шада IIIv15–16 A, *loc.* οумр̄шанихъ IIIr25 A, οумр̄шанихъ IIIv10 A
οумъ т 1) ум, разум, διάνοια A, *par. abest* B. ♦ на οумъ настн дойда на себе
 си, осъзнай се, вразумя се, *par. abest* C. **2)** значение (на мислите), съжде-
 ние, та̄ διαλογισμá D. **3)** мъдрост. ♦ οумъ сватааго дюнхъ мъдростта на
 Светия дух, *par. abest* E

sg. acc. οумъ 23v3 A, 24r10 D, 37v8 E (respondet fortasse σοφία), 38r24 C, 79r22 B
 (respondet fortasse A), *pl. acc.* οумъ 60v11 B (respondet fortasse A)

οумъножене n умножаване, увеличаване, τὸ πληθυνθῆναι A
sg. acc. οумъножене IIr6 φ (respondet fortasse τὸ πληθυνθῆναι, cf. Mt 24.12)

οумъножитн v. pf. сим acc. умножа, увеличива, πληθύνειν A
imp. sg. 2 p. οумъножи 12v14 A (Ps 64.11), οумъножи 15r13–14 A (οумъножитн на τῷ
 са̄фа, var. ποιεῖν εἰς χιλιάδας), 15v15–16 A, *part. praet. act. m. sg. voc.* οумъножъ
 15r9 A, 44v12 φ

οумъножитн са v. pf. умножа се, увеличива се, πληθύνειν A
ind. aor. pl. 3 p. οумъножиша се 73r22 A (Ps 4.9), 75r20 A (Ps 24.17), 75r24 –25 A
 (Ps 24.19), 76v25 A (Ps 37.20)

οумъслитн v. pf. сим acc. замисля, намисля

ind. prae. sg. 3 p. οумъслитъ 37r1 φ

οумълитн v. pf. сим acc. умия, измия

part. praet. act. m. sg. nom. οумълеъ 46v21 φ (respondet fortasse νίπτειν sec. Jo 13.5)

οумълитн са v. pf. умия се, измия се

sup. οумълтъ са 33гб φ (respondet fortasse νίπτειν, rem. Jo 9.6)

οумътн v. impf. умея. ♦ не οумътн не умея, не мога, не зная, nescire A

ind. prae. sg. 3 p. не οумътъ 103v23 –24 A

οумъдриитн v. pf. сим acc. et inf. дам мъдрост на някого, σοφίζειν A

imp. sg. 2 p. οумъдри 94r5 A, 95r1 A

οуннчнжитн v. pf. сим acc. унищожа, сломя

ind. pf. sg. 2 p. οуннчнжнаъ есн 28v9 φ, *imp. sg. 2 p.* οуннчнжн 28v17 φ

οуннзиватн → οуннзиватн

οὐντίβαται

οὐπζβατη

οὐντίβαται part.-adj. (subst.) унил, малодушен, ὁ ἐν ὀλιγοψυχίᾳ Α
m. pl. dat. οὐντίβατικινιμъ 57v2 A

οὐντίνη p униние, печал
sg. acc. οὐντίνη 88r23 φ

οὐντίжити v. pf. сим въ et loc. пробода, проника, ἐμπηγγύναι Α
ind. aor. pl. 3 p. οὐντζж 76r4 A (Ps 37.3)

οὐтвразнти v. pf. сим въ et loc. заложа, вложа, образувам, морфоūν Α
imp. sg. 2 p. οὐтвразн 94v5 A

οὐпнти са v. pf. напия се, inebriare A, per ebrietatem ‘в пияно състояние’ B
ind. praes. sg. 3 p. οὐпнєт̄ са (sic) 104r21 A, *part. praet. act. m. sg. nom.* οὐпнѣ са 105r18 B

οὐпнтиѣти → οὐпнтиѣнъ

οὐпнтиѣнъ part.-adj. угоен, охранен, σιτευτός A. ♦ *subst.* οὐпнтиѣнаа угоен до-
 битьк, таа σιтистаа (ad σιтистоs) B

m. sg. acc. οὐпнтиѣнъ 90v21 A (Lc 15.23), *n. pl. nom.* οὐпнтиѣнаа 106r18–19 B (Mt 22.4)

οὐподобнти v. pf. сим acc. et gen. сподобя, удостоя, дам като отличителен
 белег, καθωраізеви A

part. praet. act. m. sg. voc. οὐподобъ 8v11 A (οὐподобъ fortasse per errorem ex κα-
 ξιώσας (rho καθωраісаs) sec. Fr 654, not. 3)

οὐпонти v. pf. сим acc. et instr. напия, упоя, par. abest A. ♦ *οὐпонти до ржга* на-
 пия някого до състояние да стане за посмешишъ, да стане неадекватен,
 inebriare B

ind. praes. sg. 3 p. οὐпонти 104r24 B (οὐпонти дроңга своею до ржга respondet lat.
 alium cogit ut inebrietur humanitatis gratia), *pf. sg. 2 p.* οὐпоналъ еш 42v15–16 A

οὐпостась f същност, субстанция

pl. loc. οὐпостасехъ 86r19 φ

οὐправнти → οὐправленъ

οὐправленъ part.-adj. подготвен, приготвен. ♦ *οὐправленъ въити* подготвен съм,
 подходящ съм, гдден съм εүнтеос εїнаи A

part. praet. pass. m. sg. nom. οὐправленъ естъ 91r9–10 A (Lc 9.62)

οὐпрославнти (?) 58v3 → οὐ²

οὐпъванне p упование, надежда, ἐλπίс A

sg. gen. οὐпъваннъ 25v14–15 A, *acc.* οὐпъванне 65r12–13 A, 73r24 A (Ps 4.9), 79r20
 φ, 105v22 A (Eph 4.4), *instr.* οὐпъваннемъ 20r10–11 A, 23v13 A, 64r21–22 A, 81v18
 А, 92r14 A, *loc.* οὐпъваннъ 57v8 A, 58r21–22 A, οпъваннъ (sic) 65v1–2 A

οὐпъвати v. impf. cum na et acc. упававам се, надявам се, ἐλпíзеви A, πεінєсїаи B

ind. praes. pl. 1 p. οὐпъваemъ 65v25 A, *3 p.* οὐпъваликъ 64v24 A (Ps 32.18), *ind. aor.*

sg. 1 p. οὐпъвахъ 74v8 B (Ps 24.2), 75v3 A (Ps 24.20), 76v14 A (Ps 37.16), *imp. pl. 2*

p. οпъваннте 73r16–17 A (Ps 4.6), *part. praes. act. m. sg. gen.* οпъваликълаагъ 32r13 φ
 (respondet fortasse A sec. Ps 30.20)

οὐράρ্য

οὐστρζмленнē

οὐράρ্য *m* урап (тясна ленена лента, преметната върху лявото рамо над одеждите на дякона по време на служба)

sg. acc. οὐράρ্য 38v5 φ

οὐρηλъ *m* (*nomen proprium*) Уриил (архангел), Οὐρουήλ A

sg. acc. οὐρηλъ 59v5–6 A

οὐρηцати *v. impf. cum acc.* отрицавам, оклеветявам, опозорявам, βασκαίνειν A
part. praes. act. m. pl. acc. οὐρηцати 55r6 A

οὐρέзати *v. pf. cum gen.* отрежа, кастрирам, truncare A
ind. praes. sg. 3 p. οὐρέζετъ 103r19–20 A

οὐснѣ *f* същност, субстанция, σύστα A
sg. acc. οὐснѣ 53r8 A

οὐслouжити *v. pf. cum dat.* услуга, послужа, εὐαρεστεῖν A
inf. οὐслouжити 83v19 A

οὐслouшаннē *n* чуване, възприемане
sg. loc. οὐслouшанъ 60r20 φ

οὐслouшати *v. pf. cum acc.* чуя, εἰσακούειν A, ἀκούειν B

inf. οὐслouшати 58v20 φ, *ind. praes. sg. 2 p.* οὐслouшнши 83r1–2 φ, *3 p.* οὐслouшнти 73r11 A (Ps 4.4), 101v21 B, *aor. sg. 2 p.* οὐслouша 73r3 A (Ps 4.2), *imp. sg. 2 p.* οὐслouшн 41r17 φ, 73r6 A (Ps 4.29), 73v23 A (Ps 12.4), 76v14–15 A (Ps 37.16, respondet σύ εἰσακούσῃ, τъи οὐслouшн pro *ind. praes. sg. 2 p.* τъи οὐслouшнши sec. Naht 229, not. 14–15), 77v4 A (Ps 53.4), οὐслу 59r4 φ (Naht 150, not. 4)

οὐсопъ- → οὐснжити

οуста *n* (*pl. t.*) уста, στόμα A

pl. gen. ουτъ 39r6 φ, 76v10 A (Ps 37.14), 77v5 A (Ps 53.4), 85r14 φ (respondet fortasse A sec. 2T 4.17), *acc.* οуста 19v17 A (Mt 15.11, Mc 7.15), 28r22 φ, *loc.* ουстѣхъ 27v24 φ, 28r19 φ, 76v12–13 A (Ps 37.15)

οуставнти *v. pf. cum acc.* прекратя, преустановя, παύειν A

imp. sg. 2 p. οуставн 38r4 A

οуставъ *m* устав, правилник

sg. nom. οуставъ 69r8 φ

οустрабнти *v. pf. cum acc.* вдигна (от легло), изцеля, ἐξεγείρειν A

imp. sg. 2 p. οустрабн 24v17–18 A

οустронти *v. pf. cum acc. vel cum acc. duplex et въ cum acc. vel на cum loc. 1)*

устроя, наглася, ἐμφυτεύειν A, καθιστάναι B. *2)* възвърна, ἀποκαθισ-
тâнai C (→ ιεοустроенъ)

ind. aor. sg. 2 p. οустрон 7v13 A, *pl pf. sg. 2 p.* οустронъ въ 58r25 B, *imp. sg. 2 p.* οустрон 18r18 C, 18v17 φ, 25v9 C

οустръмленнē *n* стремление, порив, ὄρμή A

pl. acc. οустръмленнѣ 38r4 A

օՎԵՐԴԵՑԻ ԸՆ

ՕՎԵՐՅԱՆԻ

օվերդեցի սև *v. pf. cum gen.* засрамя се, аնշұнөсімай А

imp. sg. 2 p. օվերդի 54v19 A, 68r4 φ

օվերնա *f* устна

pl. acc. օվերնы 29v22 φ

օվընյատի *v. pf.* заспя, коимածմай А, πνο в В. ♦ *part.-adj.* օվըլպын починал, мъртъв, кекоимημένος С. ♦ *subst.* օվըլպшен покойниците, мъртвите, кекоимημέնոς D. ♦ *part.-adj.* օվընյевын починал, мъртъв, коимηθείς Е, *par. abest* F. ♦ *subst.* прѣждѣ օվըլපшен (*pl.*) преждеуспопшите, починалите преди, прокекоимημέնоς G

ind. praes. sg. 1 p. օվընյ 73r23 A (Ps 4.9), 74r1 B, *part. praet. act. m. sg. gen.-acc.*

օվընյевьша 58r21 E, օվըլපшалаго 57v7 C, օվընյевьшалаго 58v22 F, *pl. gen.* օվըլපшнхъ 64r2 G, 64v16 G, *dat.* օվըլපшннмъ 57r22 D

օվըլպнти *v. pf. cum acc.* направя да заспи, приспя

imp. sg. 2 p. օվըլпн 42v5 φ

օվըլненне *n* осиновяване, νίοθεσία А

sg. dat. օվըլненю 93v13 A

օվժճнти *v. pf. cum acc. et instr.* снабдя някого с нещо, съоръжа, ὄπλίζειν А

pl. instr. 2 p. օվժճнте 97v19 A

օվтантн *v. pf. cum acc.* потая, укрия, скрия

inf. օվтантн 68v13–14 φ

օվтантн սև *v. pf. cum acc. et въ cum loc. vel отъ cum gen.* потая се, укрия се, скрия се, ἐγκρύπτεσθαι А, κρύπτεσθαι В

ind. praes. sg. 3 p. օվтантн սև 76r24 B (var. ἀποκρύπτεσθαι, Ps 37.10), *imp. sg. 2 p.* не օվтантн սև 54v22 A

օվтврժднти *v. pf. 1) cum acc. et на cum loc.* утвърдя, създам, сътворя, καθιδρύειν А, στέρο в В. 2) *cum acc. et въ cum loc. vel на cum loc.* утвърдя, затвърдя нещо, στέρο в С, στηρίζειν D, ἐπιστηρίζειν E, *par. abest* F. 3) *cum acc. et въ cum acc.* затвърдя, укрепя някого в нещо, ἀσφαλίζειν G. 4) подкрепя, στέρο в H. 5) *cum acc. vel acc. duplex*, възстановя, изцеля, *par. abest* I

inf. օվтврժднти 44r2 I (respondet fortasse στέρο в sec. Act 3.7), *ind. praes. sg. 3 p.*

օվтврժднти 97v12–13 D (cf. Ps 50.14), *aor. sg. 2 p.* օվтврժдн 4r10–11 B (Ps 135.6),

pf. sg. 2 p. օվтврժднъ есн 76r5 E (Ps 37.3), *imp. sg. 2 p.* օվтврժдн 18r2 F, 18r4 F, 19r10 G, 40v17 I (respondet fortasse ἀποκαθιστάναι, cf. 40v7), 44r11 I, 94v1–2 H, *part. praet. act. m. sg. nom.* օվтврժждъ 7v8 A, 40v7 I (respondet fortasse ἀποκαθιστάнai sec. Mt 12.13, Mc 3.5, Lc 6.10)

οὐτεργάждати**οὐченикъ**

οὐтвръждати *v. impf.* 1) утвърждавам, създавам, сътворявам. ♦ **οὐтвръжддаан** громът който създава гръмотевичния громъ, *par. abest A. 2) cum acc. et въ cum loc.* утвърждавам, укрепвам, усилива, възбужда *В*

part. praes. act. m. sg. nom. οὐтвръжддаа 66v21–22 В, **οὐтвръжддаан** 56v20 А
οὐтвръждение *n. 1)* изцеление, възстановяваща сила, *par. abest A. 2)* сила, крепкост. ♦ **οὐтвръждение** възлагати давам сила, укрепвам, *par. abest B*
sg. nom. οὐтвръждение 40v18 А, **acc.** οὐтвръждение 82v6 В

οὐтоклъ → **οутъкнити**

οὐтопнти *v. pf. cum acc.* удавя, потопя

ind. pf. sg. 2 p. οὐтопнътъ есн 29v13 φ

οутро → **ζαоутра**

οутрънъ *adj.* утринен. ♦ **οутрънъта молитви** утринна литургия, ἑωθινός А. ♦ на **οутрънъкъ** на разсъмване, в зори, ὀρθρινό В. ♦ **трасавница** **οутрънътъ** треска, която втриса сутрин, *par. abest C*

f. sg. acc. οутрънъкъ 54r24 В, *voc.* ιυτρънътъ 49r6 С, *pl. acc.* οутрънъла 38r12 А

οутъкнити *v. pf.* натькна се, сунавантан А

ind. pf. sg. 2 p. есн οутоклъ 54v1 А

οутъхъ *f.* утеха, утешение, παράκλησις А

sg. instr. οутъхоиъкъ 92v21 А

οутъшати *v. impf. cum acc.* утешавам

ind. praes. sg. 2 p. οутъшаенъ 32r19–20 φ

οутъшенниe *n. 1)* утешение, утеха, успокоение, παραμυθία А, *par. abest B. 2)* настърчение, παράκλησиς С. **3)** спокойствие, тишина, γαλήνη D

sg. nom. οутъшенниe 19r15–16 D (*acc. sec.* Naht 43, *not.* 15–18; да οутъшенниe ήχъ • въ везмъзвено жнтие • еже жнвемъ respondet іна єн τῇ γαλήνῃ αὐτῶν ἥρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν), 57r25 А, *gen.* οутъшенниe 92v16 С, *acc.* οутъшенниe 25r12 –13 С, *instr.* οутъшеннемъ 32v8 В

οутъшити *v. pf. cum acc. et instr.* утеша, успокоя, παραμυθεῖσθαι А

imp. sg. 2 p. οутъшн 32v7–8 φ, 57v5 А

οутъшити *сa v. pf.* утеша се, успокоя се, ἀπαλλάσσεσθαι А

ind. aor. pl. 1 p. οутъшнхомъ сa 2v11 А

οүхъ *n* ухо, о *ς* А

sg. acc. οухъ 6r10 А, 22r6 А, *dual. nom.* οушн 79r18 φ (respondet fortasse A sec. Ps 129.2), 101v12 А (Ps 129.2), *acc.* οушн 31v19 φ, 31v22 φ, 32r9 φ, 41r17 φ, *loc.* οушъю 27v24 φ

οученикъ *m* ученик, последовател, μαθητής А

sg. nom. οученикъ 47v20 φ (cf. Mt 26.14), 47v21 φ (cf. Mt 26.47), 90r14 А, *gen.* οученика 48v4 φ (cf. Mt 26.75), *pl. nom.* οученици 18r6 φ (cf. Mt 26.56), *gen.* οученикъ 7r9 А, 60v23 φ, *dat.* οученикомъ 10r9 А, 14v1 А, 32v19–20 φ, 35r2 φ (respondet fortasse

οὐčηνнти**οὐчастьн**

A sec. Mt 21.20), 46r24 ø (cf. Mt 26.17), 46v8 ø (respondet fortasse A sec. Mt 26.26), 46v14 ø (cf. Mt 26.27), 46v22 ø (cf. Jo13.5), 46v26 ø (respondet fortasse A sec. Mt 26.36, Mc 14.32), 47r10–11 ø (cf. Mt 26.40, 42), *acc.* οὐченикъ 10r21 A (Lc 6.20), 43v20 ø (cf. Mc 3.13), 47r9–10 ø (respondet fortasse A sec. Mt 26.40), 62r9–10 A, *instr.* οὐченикъ 46v3–4 ø (respondet fortasse A sec. Mt 26.18), *loc.* οὐченицѣхъ 35r20 ø, *dual. instr.* οὐченикома 46v5 –6 ø (respondet fortasse A sec. Mt 26.20)

οὐчииннти v. pf. 1) cum acc. et въ cum loc. устроя, поместя, настаня, катататеин A, par. abest B. **2) cum acc. et dat.** уредя, учредя, създам, таттеин C *ind. praes. sg. 3 p.* да οὐчииннти 59r1–2 B, *pf. sg. 2 p.* οὐчииннлаъ еен 58r16–17 C, *imp. sg. 2 p.* οὐчиинн 64v19–20 A, 65v2–3 A

οὐчнтель m учител, наставник

sg. nom. οὐчнтель 46v1 ø (respondet fortasse διδάσκαλος sec. Mt 26.18)

οὐчиинти v. impf. cum acc. уча, наставляем

ind. praes. sg. 3 p. οὐчиинтъ 69r14 ø, *part. praes. act. m. sg. nom.* οὐча 87r24 (глѣ по къ стрнгжциомоу са οὐча и respondet λέγει ὁ ἵερεὺς τὴν κατήχησιν, οὐча и respondet κατήχησις ‘поучение’)

οὐчастьн n сообщество, общност, мерис A

sg. dat. οὐчастью 92v22 A, *acc.* οὐчастьн 101v9 A